

РЕШЕНИЕ

№ 3831

гр. София, 08.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 09.05.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3579** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Г. Б., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Р., [улица], ет.4 , ап.12 срещу решение № 2153-21-51/09,03,2017год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му вх.№ 1012-21-1005/27,06,2016г против разпореждане № [ЕГН]-39/ 27,05,2016год на Ръководител „ПО” относно прилагане на чл.105 ал.2 от КСО.В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява ,като се представлява от адв.Ч.,който е депозирал писмени бележки и моли съда да уважи жалбата по съображенията,изложени в нея..

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие –юрк.В. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява,че със заявление № 905/15,10,1998г на И. Б. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/по ЗП ,считано от 03,10,1998г.Пенията е отпусната,като е зачетен трудов стаж от първа категория

труд в размер на 26 години 10 месеца и 26 дни. При преизчисляване на пенсията по реда на § 7 от ПЗР на КЗОО/загл. И.. ДВ бр.67/2003/, направено с Разпореждане от 03,07,2000г, пенсионният орган е определил осигурителния стаж на Б. от първа категория труд -21 години 9 месеца и 26 дни, от втора категория 3 години, 2 мес. и 18 дни и от трета категория 4 г,5мес,13 дни. В последствие през 2002,2003,2004,2005 и 200г пенсията е била преизчислявана като е зачетен само осигурителния стаж, но е отказано преизчисляване на осигурителния доход. По повод на последното заявление за преизчисляване на пенсията от 2006г, пенсионният орган на осн.чл.99 ал.1 т.6 от КСО е коригирал катогориизирането на труда на жалбоподателя, като са зачетени 10 години, 11 мес. 26 дни от първа категория, от втора категория 3 години, 2 мес. и 18 дни и от трета категория 4 г,5мес,13 дни и 10 години 10 месеца и 0 дни –стаж по чл.104 ал.3 от КСО. Въз основа на направеното прекатегоризиране на стажа, пенсионният орган е коригирал и преизчисленията и осъвременяванията на пенсията, направени след 2000г. През 2008,2009 и 2014г пенсията е била ежегодно осъвременявана и преизчислявана по заявления на лицето за придобит след пенсионирането осигурителен стаж и доход. Със заявление вх.№ МР-142345/02,12,2014г, Б. е поискал трудовия му стаж за времето от 01,11,1986г до 26,10,1997г да бъде преизчислен като една година се зачете за три години от трета категория. С разпореждане от 30,12,2014г е постановен отказ за изменение на пенсията. Б. обжалвал на дата 03,07,2015г и с решение № 2153-21-66/29,09,2015г на Директора на ТП на НОИ С. град отказът бил отменен и времето от 01,11,1986г до 26,10,1997г, през което Б. е полагал труд като подземен ръководител на група В. следва да бъде зачетено по реда на чл.104 ал.3 от КСО, като преписката е върната на пенсионния орган за произнасяне. С разпореждане № [ЕГН]/82 от 16,10,2015г, считано от 02,12,2014г пенсията е изменена по реда на чл.99 ал.1 т.1 от КСО и е преизчислена както следва: втора категория 3 години, 2 мес. и 18 дни, трета категория 13 г,5мес,15 дни и 21 години 09 месеца и 26 дни –стаж по чл.104 ал.3 от КСО или общ осигурителен стаж, превърнат в трета категория труд 82 год,11 мес,11 дни. С жалба вх.№ 1012-21-717/14,12,2015г разпореждането е обжалвано от Б. относно правната квалификация/иска се тя да е по чл.99 ал.1 т.6 от КСО/ и изплащане на разликата в пенсията, считано от 01,1,2011 до 02,1,2014г. На осн. Чл.12 ал.1 от НПОС пенсионният орган е преразгледал обжалвания акт и с разпореждане № [ЕГН]/3/27,05,2016г, като е отменено разпореждането от 16,10,2015г, изменено е основанието за издаването на чл.99 ал.1 т.6 от КСО и личната пенсия е изменена пожизнено, считано от 07,05,2009г, като са зачетени втора категория 3 години, 2 мес. и 18 дни, трета категория 11 г,5мес,15 дни и 21 години 09 месеца и 26 дни –стаж по чл.104 ал.3 от КСО или общ осигурителен стаж, превърнат в трета категория труд 80 год,11 мес,11 дни. Посочено е, че надвети суми не се събират от лицето, а пенсията да се изплаща съгласно чл.105 от КСО. Няма данни за връчването на това разпореждане, но в срока по КСО с жалба вх.№ 1012-21-1005/27,06,2016г /стр.182/ Б. обжалвал частично същото разпореждане относно приложното поле на чл.105 от КСО, като е поискал изплащане на разликата в ЛПОСВ, считано от 01,01,2011 до 01,01,2013г. Очевидно решаващият административен орган не е образувал производство по чл.117 КСО отново, но с определение № 6938/08,12,2016г на АССГ по адм. дело № 11718/2016г е бил задължен да се произнесе по съществото на жалбата. Така с решение № 2153-21-51/09,03,2017г Директора на ТП на НОИ С. град приел, че обжалваното пред него разпореждане, в частта касаеща началния момент на преизчисляване на пенсията/07,05,2009/ е неправилно определен, а е

следвало началната дата да е 01.01.2000г при спазване на чл.12 ал.3 от НПОС,като е върнал преписката за произнасяне на органа.В частта ,касаеща приложението на чл.105 от КСО е отхвърлил жалбата на Б.,като е приел,че за 2011 и 2012г вземанията за давност са погасени съгласно чл.105 ал.2 от КСО,тъй като тригодишния давностен срок е изтекъл съответно на 01.01.2015г и 01.01.2016г.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 22.03.2017.Жалбата е подадена чрез административния орган на 03.04.2017 г./стр.4/, т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.105 ал.2 от КСО Вземането за пенсия се погасява с изтичането на тригодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнася. В [чл. 115, ал. 2 КСО](#) са уредени основанията за прекъсване на давностния срок само по отношение на вземанията на НОИ, но не и по отношение на вземанията от НОИ. При тази празнота в [КСО](#) несъмнено трябва да се приложат разпоредбите за прекъсване на давността от [Закона за задълженията и договорите](#), което пенсионният орган е извършил неточно. (В този смисъл виж [решение № 4612 от 29.03.2012 г. по адм. д. № 14276/2011 г.](#) на Върховния административен съд, шесто отделение; решение № 10020 от 16.07.2014 г. по адм. д. № 2482/2014 г. на Върховния административен съд, шесто отделение и РЕШЕНИЕ № 5897 ОТ 21.05.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 1394/2015 Г., VI ОТД. НА ВАС). В Постановление № 3 от 18.XI.1980 г. по гр. д. № 3/80 г. на Пленума на Върховния съд е прието, че по силата на [чл. 116, б. "б" 33Д](#) течението на погасителната давност се прекъсва с предявяването на иск или възражение или искане за почване на помирително производство. Времето, изтекло от началния ден на вземането до прекъсването на давността, се заличава и по силата на [чл. 117, ал. 1 33Д](#) от прекъсването започва да тече нов давностен срок, без да е възможно сумирането на сроковете, изтекли преди и след прекъсването. Няма никакво съмнение, че искът или възражението могат да бъдат предявени не само пред съд, а и пред особена юрисдикция, ако законът отнася спора към нейната компетентност. Н. осигурителен институт и неговите териториални поделения, по силата на [КСО](#) са опровомощени да разглеждат искания за пенсии. Направеното със заявление вх. № МП-142345 от 02.12.2014 г. искане за преизчисляване на пенсията,отпусната на жалбоподателя е било уважено с решение № 2153-21-66/29.09.2015г на Директора на ТП на НОИ С. град. Съгласно [чл. 116, б. "б", предложение второ 33Д](#), ако искът или възражението или искането за почване на помирително производство не бъдат уважени, давността не се смята прекъсната,но както се установи искането е било уважено,поради което и давността е прекъсната и към 02.12.2014г не е изтекъл срокът по чл.105 ал.2 от КСО по отношение на вземанията за пенсия за 2011 и 2012г.

Постановеният административен акт не отчита факта на прекъсване на давността, който е настъпил с подаване на заявление вх. № МП - 12345/02.12.2014 г. и следва да се съобрази при изчисляване на периода по чл.105 ал.2 от КСО за изплащане на

разликата в отпусната пенсия за периода 01,01,2011-01,01,2013г.

Ето защо и оспореният административен акт е постановен в противоречие със действащия към момента на издаването му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но при несъответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени и преписката да се върне за прозласяне на административния орган-Ръководителя на ПО при спазване на указанията, дадени в настоящето решение. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3 отделение, 13 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Г. Б., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Р., [улица], ет.4 , ап.12 решение № 2153-21-51/09,03,2017год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата му вх. № 1012-21-1005/27,06,2016г против разпореждане № [ЕГН]-39/ 27,05,2016год на Ръководител „ПО” относно прилагане на чл.105 ал.2 от КСО.

ВРЪЩА преписката на административния орган –Ръководител на ПО в ТП на НОИ С. град за издаването на административен акт в съответствие с указанията, дадени в настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..

СЪДИЯ: